

Cartea lui Daniel - Numărul treizeci

Ceasul fricii

Jeff Pippenger

2023-12-25

Teama lui Belșatar de scrierea tainică se referă nu numai la moartea sa și la sfârșitul celei de-a șasea împărății din profetia biblică, ci și la momentul din istoria profetică în care frica pune stăpânire pe împărații pământului. Teama lor este produsă de „vântul de răsărit” al islamului. Teama lor este ca a unei femei în durerile nașterii, identificând astfel o suferință care crește progresiv și care vine cu tot mai mare repeziciune. Teama începe la „ceasul” ospățului lui Belșatar, deși la început a sosit la 11 septembrie 2001. Din acel moment înainte, vânturile încep să le alunece printre mâini celor patru îngeri care le țin în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Bocetul pentru Tir, pe care îl identifică Ezechiel, definește Tirul prin întrebarea profetică: „Care cetate este ca Tirul, ca cea nimicită în mijlocul mării?”

Corăbiile din Tarșis cântau despre tine în târgul tău; și erai plină de bunuri și foarte slăvită în mijlocul mărilor. Vâslașii tăi te-au dus în ape mari; vântul de răsărit te-a sfârâmat în mijlocul mărilor. Bogățiile tale și târgurile tale, mărfurile tale, marinarii tăi și cârmacii tăi, călăfătuitorii tăi și neguțătorii mărfurilor tale, și toți oamenii tăi de război care sunt în tine, și toată mulțimea care este în mijlocul tău, vor cădea în mijlocul mărilor în ziua pieirii tale. Ținuturile dimprejur se vor zgudui la auzul strigătului cârmacilor tăi. Și toți cei ce mânuiesc vâsla, marinarii și toți cârmacii mării, se vor coborî din corăbiile lor, vor sta pe uscat; și își vor face auzit glasul împotriva ta, vor striga cu amărăciune și își vor arunca țărână pe cap, se vor tăvăli în cenușă; și se vor face cu totul pleșuvi pentru tine, se vor încinge cu sac și te vor plânge cu amărăciune de inimă și cu vaiet amar. Și, în jeluirea lor, vor ridica pentru tine o cântare de jale și te vor jeli, zicând: „Ce cetate este ca Tirul, ca aceea nimicită în mijlocul mării?” Când mărfurile tale ieșeau pe mări, tu săturai multe popoare; îi îmbogățeai pe împărații pământului cu mulțimea bogățiilor tale și a mărfurilor tale. În vremea când vei fi zdrobită de mări, în adâncul apelor, mărfurile tale și toată mulțimea din mijlocul tău vor cădea. Toți locuitorii ostroavelor vor rămâne uimiți din pricina ta, iar împărații lor vor fi cuprinși de mare spaimă, fețele lor vor fi tulburate. Neguțătorii dintre popoare vor șuiera împotriva ta; vei fi o pricină de groază și nu vei mai fi niciodată.” Ezechiel 27:25–36.

Tyr este cetatea, sau împărăția, pentru care negustorii pământului plâng cu amar și apoi întreabă: „ce cetate este ca Tyrul?” Ei fac aceasta în „vremea” când cetatea este sfârâmată în mare. În capitolul optsprezece din Apocalipsa, desfrânata Tirului, care este desfrânata Romei, care a curvit cu împărații pământului și este identificată ca acea cetate mare a cărei judecată vine într-un ceas și într-o zi. Ea este cetatea care ridică întrebarea profetică din partea împăraților și negustorilor care jelesc.

De aceea, urgiile ei vor veni într-o singură zi: moartea, tânguirea și foametea; și va fi arșă de tot în foc, căci puternic este Domnul Dumnezeu, Cel care o judecă. Și împărații pământului, care au curvit și au trăit în desfătare cu ea, o vor plânge și se vor jeli pentru ea, când vor vedea

fumul arderii ei, stând departe, de frica chinului ei, și zicând: Vai, vai, cetatea aceea mare, Babilonul, cetatea aceea puternică! Căci într-un singur ceas a venit judecata ta. Și negustorii pământului vor plânge și se vor tânguie pentru ea, fiindcă nimeni nu le mai cumpără mărfurile: marfă de aur și de argint și de pietre prețioase și de mărgăritare, și de in subțire și de purpură și de mătase și de stacojiu, și orice fel de lemn de tuia, și orice fel de vase de fildeș, și orice fel de vase din lemn foarte prețios, și de aramă, și de fier, și de marmură, și scorțișoară, și miresme, și miruri, și tămâie, și vin, și untdelemn, și floare de făină, și grâu, și vite, și oi, și cai, și care, și robi, și suflele de oameni. Și roadele pe care le poftea sufletul tău s-au depărtat de la tine, și toate lucrurile alese și strălucite s-au depărtat de la tine, și nu le vei mai găsi nicidecum. Negustorii acestor lucruri, care se îmbogățiseră de pe urma ei, vor sta departe, de frica chinului ei, plângând și tânguindu-se, și zicând: Vai, vai, cetatea aceea mare, care era îmbrăcată cu in subțire și purpură și stacojiu, și împodobită cu aur și cu pietre prețioase și cu mărgăritare! Căci într-un singur ceas atâta bogăție a fost nimicită. Și orice cârmaci, și toată mulțimea celor de pe corăbii, și marinarii, și toți cei ce lucrează pe mare au stat departe și au strigat când au văzut fumul arderii ei, zicând: Care cetate este asemenea acestei cetăți mari? Și și-au aruncat țărână pe capetele lor și au strigat, plângând și tânguindu-se, și zicând: Vai, vai, cetatea aceea mare, prin a cărei scumpătate s-au îmbogățit toți cei ce aveau corăbii pe mare! Căci într-un singur ceas a fost prefăcută în pustietate. Apocalipsa 18:8–19.

Dezvăluirea Apocalipsei lui Isus Hristos include solia Strigătului de la Miezul Noapții. Acea solie este a doua profeție din Ezechiel treizeci și șapte, care aduce la viață, ca o oaste puternică, oasele uscate și moarte care au zăcut pe ulițe timp de trei zile și jumătate. Acea solie este solia care cuprinde adevărul că Islamul este acela pe care Domnul îl folosește pentru a aduce judecata executivă asupra Statelor Unite din pricina impunerii duminicii. Acea judecată vine în „ceasul” marelui cutremur, care este totodată și „ceasul” în care scrisul a apărut pe zidul lui Belșatar. Scrisul a produs frica, care este înfățișată ca punând stăpânire pe toți împărații și negustorii atunci când structura economică a planetei pământ este doborâtă de „vântul de răsărit” al Islamului, care s-a strecurat în taină în împărăția lui Belșatar prin „zidul” de jos, neglijat, dinspre miazăzi.

„Cetatea” sau împărăția pentru care împărații și negustorii se jelesc și întreabă: „ce cetate este asemenea acestei cetăți mari?” este împărăția curvei Tirului, care atunci își cântă cântecele și curvește cu aceiași împărați. Toți prorocii vorbesc despre sfârșitul lumii și sunt în acord unii cu alții, astfel încât negustorii lui Ezechiel sunt aceiași negustori din capitolul optsprezece al Apocalipsei. De trei ori, în capitolul optsprezece al Apocalipsei, ei se jelesc zicând: „vai, vai”, pe când cetatea cea mare și structura financiară a planetei pământ sunt doborâte. Cuvântul grec tradus prin „vai” în acest pasaj este chiar același cuvânt care este tradus de trei ori în Apocalipsa, capitolul opt, versetul treisprezece, unde este redat printr-un alt cuvânt românesc.

Și am văzut și am auzit un înger zburând prin mijlocul cerului și zicând cu glas tare: Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din pricina celorlalte sunete ale trâmbiței celor trei îngeri care au să mai sune! Apocalipsa 8:13.

Regii și negustorii jelesc distrugerea economiei lumii prin cuvintele „vai, vai”, însemnând „vai, vai”, iar „Vai”-ul este un simbol al islamului. Teama care pune stăpânire pe Belșatar și pe mai-marii lui atunci când scrierea apare pe perete este teama produsă atunci când structura

economică a planetei pământ este distrusă prin atacurile continue ale islamului, pe care Dumnezeu îl folosește ca instrument al providenței Sale pentru a aduce la îndeplinire judecata Sa executivă asupra celor care beau vinul Babilonului, adică impunerea duminicii. Acest adevăr este tema „poverii” din Isaia douăzeci și trei privitoare la desfrânata „Tir”.

Povara Tirului. Văitați-vă, corăbii ale Tarsisului, căci este nimicit, așa încât nu mai este nici casă, nici intrare; din țara Chitim li s-a făcut cunoscut aceasta. Tăceți, locuitori ai ostrovului; tu, pe care negustorii Sidonului, care străbat marea, te-au umplut. Și pe ape mari, sămânța Sihorului, secerișul râului, era venitul ei; și ea era târgul neamurilor. Rușinează-te, Sidonule, căci marea a vorbit, tăria mării, zicând: Eu n-am avut durerile nașterii și n-am născut copii; nici n-am crescut tineri, nici n-am crescut fecioare. Cum este vestea despre Egipt, așa se vor chinui cumplit la vestea despre Tir. Treceți în Tarsis; văitați-vă, locuitori ai ostrovului. Este aceasta cetatea voastră cea veselă, a cărei obârșie este din zilele străvechi? Propriile ei picioare o vor duce departe, ca să locuiască vremelnic. Cine a hotărât aceasta împotriva Tirului, cetatea care încununează, ai cărei negustori sunt voievozi, ai cărei traficanți sunt cei cinstiți ai pământului? Domnul oștirilor a hotărât-o, ca să întineze mândria oricărei slave și să aducă în dispreț pe toți cei cinstiți ai pământului. Treci prin țara ta ca un râu, fiică a Tarsisului: nu mai este putere. El Și-a întins mâna peste mare, a zguduit împărățiile; Domnul a dat poruncă împotriva cetății negustorești, ca să-i nimicească întăriturile. Și a zis: Nu te vei mai bucura, fecioară asuprită, fiică a Sidonului; ridică-te, treci în Chitim; nici acolo nu vei avea odihnă. Iată țara haldeilor; poporul acesta nu era, până când asirianul a întemeiat-o pentru cei ce locuiau în pustiu; ei i-au ridicat turnurile, i-au înălțat palatele, și el a adus-o la ruină. Văitați-vă, corăbii ale Tarsisului, căci tăria voastră este nimicită. Și se va întâmpla în ziua aceea că Tirul va fi uitat șaptezeci de ani, după zilele unui împărat; după sfârșitul celor șaptezeci de ani, Tirul va cânta ca o curvă. Ia o harpă, umblă prin cetate, tu, curvă uitată; fă melodie plăcută, cântă multe cântări, ca să-ți aduci aminte de tine. Și se va întâmpla că, după sfârșitul celor șaptezeci de ani, Domnul va cerceta Tirul, și ea se va întoarce la plata ei și va preacurvi cu toate împărățiile lumii de pe fața pământului. Și negustoria ei și plata ei vor fi sfințenie pentru Domnul: nu vor fi strânse, nici puse deoparte; căci negustoria ei va fi pentru cei ce locuiesc înaintea Domnului, ca să mănânce din belșug și să aibă îmbrăcăminte trainică. Isaia 23:1-18.

Cei șaptezeci de ani, care sunt ca „zilele unui împărat”, sunt reprezentați de împărăția Babilonului, căci un împărat este o împărăție, iar Babilonul literal a domnit șaptezeci de ani. Cei șaptezeci de ani ai Babilonului literal s-au încheiat în „ceasul” în care scrierea a apărut pe zidurile sălii de ospăț a lui Belșatar. Chiar în noaptea aceea el a fost ucis, de puterea care a venit prin „zid” neobservată, căci el ținea un ospăț, bând vinul Babilonului, în timp ce orchestra lui Nebucadnețar cânta muzica, iar desfrânata Tirului intona melodia cea dulce, iar Israelul apostat dansa și se pleca.

Atunci frica i-a cuprins pe toți cei implicați, căci Dumnezeu „luase sfat împotriva Tirului” și „hotărâse” „să pângărească mândria a toată slava și să aducă în dispreț pe toți cei onorați ai pământului.” Dumnezeu, prin urmare, „a zguduit împărățiile” prin „marele cutremur” al aceluia „ceas”, căci Dumnezeu „dăduse o poruncă împotriva” împărăției negustorești, „ca să-i nimicească întăriturile.” În „ceasul” fricii pentru Belșatar, împărății și negustorii au început o cercetare pentru a înțelege înțelesul cuvintelor de foc de pe zid. Moartea lui Belșatar este pe punctul de a avea loc,

dar în acel moment el este încă în viață. De aceea, el a căutat să înțeleagă cuvintele tainice și a oferit răsplăți înțelepților, dacă puteau tâlcui scrierea, dar lucrul acesta nu s-a putut face, căci înțelepții Babilonului folosesc metodologia studiului biblic care era o contrafacere a adevărului. Cuvintele tainice sunt asemenea vedeniei unei cărți pecetluite.

Atunci au intrat toți înțelepții împăratului; dar n-au putut citi scrierea, nici face cunoscută împăratului tâlcuirea ei. Atunci împăratul Belșatar s-a tulburat foarte tare, i s-a schimbat înfățișarea și mai-marii lui au rămas înmărmuriți. Împărăteasa, din pricina cuvintelor împăratului și ale mai-marilor lui, a intrat în casa ospățului; împărăteasa a luat cuvântul și a zis: „Împărate, să trăiești veșnic! Să nu te tulbure gândurile tale și să nu ți se schimbe înfățișarea! Este în împărăția ta un om în care este duhul dumnezeilor celor sfinți; și, pe vremea tatălui tău, s-au găsit în el lumină, pricepere și înțelepciune, asemenea înțelepciunii dumnezeilor; și împăratul Nebucadnețar, tatăl tău, împăratul, zic, tatăl tău, l-a pus căpetenie peste magi, astrologi, haldei și ghicitori; pentru că în acest Daniel, căruia împăratul i-a pus numele Belșatar, s-au găsit un duh ales, cunoștință și pricepere, puțința de a tâlcui visele, de a descifra lucrurile grele și de a dezlega îndoielile. Acum dar să fie chemat Daniel, și el va da tâlcuirea.” Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. Împăratul a luat cuvântul și i-a zis lui Daniel: „Tu ești Daniel acela, unul dintre fiii robiei lui Iuda, pe care i-a adus tatăl meu, împăratul, din Iudeea? Am auzit despre tine că ai în tine duhul dumnezeilor și că la tine se găsesc lumină, pricepere și o înțelepciune aleasă. Acum au fost aduși înaintea mea înțelepții și astrologii, ca să citească scrierea aceasta și să-mi facă cunoscută tâlcuirea ei; dar n-au putut da tâlcuirea lucrului. Am auzit însă despre tine că poți să dai tâlcuiri și să dezlegi îndoielile; acum, dacă poți citi scrierea și să-mi faci cunoscută tâlcuirea ei, vei fi îmbrăcat în purpură, ți se va pune la gât un lanț de aur și vei fi al treilea cărmuitor în împărăție.” Daniel 5:8–16.

Regina din palat nu era soția lui Belșatar, ci regina bunicului său, și ea știa cine putea citi scrisul de pe zid. Există o biserică (căci, profetic, o femeie este o biserică) în împărăție, care știa cine putea înțelege tainele lui Dumnezeu.

„În palat se afla o femeie mai înțeleaptă decât ei toți — împărăteasa, soția bunicului lui Belșatar. În această împrejurare de criză, ea i-a vorbit împăratului în cuvinte care au trimis o rază de lumină în întuneric. «Împărate, să trăiești veșnic», a spus ea, «să nu te tulbure gândurile tale și să nu ți se schimbe înfățișarea. Este în împărăția ta un om în care este duhul dumnezeilor celor sfinți; iar în zilele tatălui tău s-au găsit în el lumină, pricepere și înțelepciune, asemenea înțelepciunii dumnezeilor; pe el împăratul Nebucadnețar, tatăl tău, împăratul, zic, tatăl tău, l-a pus mai-mare peste magi, astrologi, haldei și ghicitori; ...acum, dar, să fie chemat Daniel, și el va arăta tâlcuirea.»

„Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului.” Străduindu-se să se stăpânească și să-și arate autoritatea, Belșatar a zis: „Ești tu acel Daniel care este dintre fiii robiei lui Iuda, pe care împăratul, tatăl meu, i-a adus din țara lui Iuda? Am auzit chiar despre tine că duhul dumnezeilor este în tine și că lumină, pricepere și o înțelepciune aleasă se găsesc în tine.... Acum, dacă poți citi scrierea și să-mi faci cunoscută tâlcuirea ei, vei fi îmbrăcat cu purpură stacojie, vei avea un lanț de aur la gât și vei fi al treilea cărmuitor în împărăție.”

„Danielul nu a fost impresionat de înfățișarea împăratului și nici tulburat sau intimidat de cuvintele lui. «Darurile tale să rămână ale tale», a răspuns el, «iar răsplățile tale dă-le altuia; totuși voi citi împăratului scrierea și-i voi face cunoscută tâlcuirea ei. O, împărate, Dumnezeu Cel Preaînalt i-a dat lui Nebucadnețar, tatăl tău, o împărăție, măreție, slavă și cinste.... Dar când i s-a îngâmfat inima și i s-a împietrit duhul în mândrie, a fost coborât de pe tronul său împărătesc și i s-a luat slava.... Iar tu, fiul său, o, Belșatar, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate acestea, ci te-ai înălțat împotriva Dumnezeului cerurilor; și au adus înaintea ta vasele Casei Lui, iar tu și mai-marii tăi, nevestele tale și țiitoarele tale ați băut din ele și ai lăudat dumnezeii de argint și de aur, de aramă, de fier, de lemn și de piatră, care nu văd, nici nu aud, nici nu știu; iar pe Dumnezeu în mâna căruia este suflarea ta și de care atârnă toate căile tale, nu L-ai slăvit.»

„Aceasta este scrierea care a fost scrisă: Mene, Mene, Tekel, Upharsin. Iar aceasta este tâlcuirea lucrului: Mene: Dumnezeu a numărat împărăția ta și i-a pus capăt. Tekel: Ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit lipsit. Peres: Împărăția ta este împărțită și dată mezilor și perșilor.”

„Daniel nu s-a abătut de la datoria sa. El a pus înaintea împăratului păcatul lui, arătându-i lecțiile pe care ar fi putut să le învețe, dar nu le-a învățat. Belșatar nu luase seama la evenimentele atât de însemnate pentru el. El nu citise cum trebuie istoria bunicului său. Răspunderea de a cunoaște adevărul fusese așezată asupra lui, dar lecția practică pe care ar fi putut s-o învețe și după care ar fi putut acționa nu fusese primită în inimă; iar cursul său de acțiune a adus rezultatul sigur.“

„Aceasta a fost ultima sărbătoare a laudăroșeniei ținută de împăratul caldeean; căci Cel care îndelung rabdă stricăciunea omului rostise sentința irevocabilă. Belșatar Îl dezonorase în mare măsură pe Acela care îl înălțase ca împărat, iar timpul lui de probă i-a fost luat. În timp ce împăratul și mai-marii lui se aflau în culmea petrecerii lor dezlănțuite, perșii au abătut Eufratul din albia lui și au mășăluit în cetatea nepăzită. În timp ce Belșatar și domnii lui beau din vasele sacre ale lui Iehova și își lăudau dumnezeii de argint și de aur, Cyrus și ostașii lui stăteau sub zidurile palatului. «În aceeași noapte», spune raportul, «a fost ucis Belșatar, împăratul caldeenilor. Și Darius, Medul, a luat împărăția.»” Bible Echo, 2 mai 1898.

În mijlocul crizei, împărăteasa (o biserică) a identificat că există o sursă care poate identifica „Viitorul pentru America”. Daniel stă încă o dată în partea rânduită lui pentru a-și împlini scopul la sfârșitul zilelor. Mărturia steagului dată în cuptorul aprins de Șadrac, Meșac și Abed-Nego este acum dată de Daniel, pe măsură ce el adaugă la linia adevărului că, în „ceasul” crizei legii duminicale, aceia care reprezintă steagul vor fi aduși înaintea autorităților statului pentru a da mărturie despre adevăr.

“Họ sẽ nộp các người cho các công hội, ... phải, vì có Ta các người sẽ bị điệu đến trước các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng cho họ và cho dân Ngoại.’ Ma-thi-ơ 10:17, 18, R. V. Sự bắt bớ sẽ làm ánh sáng lan rộng. Các tội tớ của Đấng Christ sẽ bị đưa ra trước những bậc vĩ nhân của thế gian, những người mà, nếu không vì điều này, có lẽ sẽ chẳng bao giờ nghe Tin Lành. Lẽ thật đã bị trình bày sai lạc với những người này. Họ đã lắng nghe những lời cáo buộc sai lầm liên quan đến đức tin của các môn đồ Đấng Christ. Nhiều khi, phương tiện duy nhất để

họ nhận biết bản chất thật của đức tin ấy là lời chứng của những người bị đưa ra xét xử vì đức tin mình. Khi bị tra xét, những người ấy buộc phải trả lời, và các quan xét xử họ phải lắng nghe lời chứng được làm ra. Ân điển của Đức Chúa Trời sẽ được ban cho các tội tớ Ngài để đáp ứng con khẩn cấp. Đức Chúa Jêsus phán: ‘Trong chính giờ đó, điều các ngươi phải nói sẽ được ban cho các ngươi. Vì chẳng phải chính các ngươi nói đâu, bèn là Đức Thánh Linh của Cha các ngươi phán trong các ngươi.’ Khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời soi sáng tâm trí các tội tớ Ngài, lẽ thật sẽ được trình bày trong quyền năng và sự quý báu thiêng liêng của nó. Những kẻ khước từ lẽ thật sẽ đứng lên tố cáo và áp bức các môn đồ. Nhưng giữa mất mát và khổ đau, ngay cả cho đến sự chết, con cái của Chúa phải bày tỏ sự nhu mì của Gương Mẫu thiêng liêng của mình. Như vậy, sự tương phản giữa các tay sai của Sa-tan và các đại diện của Đấng Christ sẽ được thấy rõ. Đấng Cứu Thế sẽ được tôn cao trước mặt các nhà cầm quyền và dân chúng.” The Desire of Ages, 354.

Asemenea celor trei tineri vrednici, Daniel nu era interesat de niciun fel de daruri și nici nu avea nevoie să repete dinainte ceea ce urma să spună. El a prezentat foarte simplu tâlcuirea celor „șapte vremi”, reprezentate pe perete.

Vom continua istoria lui Belșatar în articolul următor.

„Cei care sunt necredincioși în lucrarea lui Dumnezeu sunt lipsiți de principii; motivele lor nu sunt de o asemenea natură încât să-i conducă să aleagă binele în toate împrejurările. Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să simtă în orice vreme că se află sub privirea Stăpânului lor. Cel care a vegheat asupra ospățului sacrileg al lui Belșatar este prezent în toate instituțiile noastre, în camera de socoteli a negustorului, în atelierul particular; iar mâna fără sânge înregistrează tot atât de sigur neglijența voastră cum a înregistrat înfricoșătoarea judecată a împăratului hulitor. Condamnarea lui Belșatar a fost scrisă în cuvinte de foc: «Ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit lipsă»; iar dacă nu vă împliniți îndatoririle date de Dumnezeu, condamnarea voastră va fi aceeași.” Messages to Young People, 229.